

acceptere, men vi er befængt med den på Christiansborg: Har du én gang ikke været med, når alle vi andre gik sammen, så kan du heller ikke være med næste gang. Den arbejdsstil må bringes til ophør. Det er en usund arbejdsstil, og den er også udemokratisk efter min opfattelse.

Derfor vil jeg igen spørge: Kan vi ikke få et tilsagn fra ministeren, fra regeringspartierne om, at i de her forhandlinger deltager alle Folketingets partier på lige fod? Ingen er udelukket på forhånd. Ingen har forrang på forhånd. Det var den ene ting.

Den anden ting, jeg gerne vil spørge om og have et klart svar på, er: Når nutidens førtidspensionister og de, der kommer i den nærmeste tid, skal fortsætte under de eksisterende regler, betyder det så også, at de må sige farvel til et hvert håb om forbedringer?

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Vi kunne forleden dag her fra Folketingets talerstol høre, at jura ikke er nogen eksakt videnskab. Jeg kan nu høre, at det er historie heller ikke. Det er noget meget tvivlsomt, når hr.

Frank Aaen kan sige, at nogle valgte Enhedslisten fra. Det er direkte forkert. Enhedslisten sagde: Det her kan vi ikke være med til – efter at have tænkt sig længe om og vel efter selv at have haft svære kvaler med, hvordan de skulle forsvare ude i det åbne land, at de stemte imod mærkbare forbedringer på det sociale område.

Det er en debat og en overvejelse, jeg trygt overlader til Enhedslisten, men lad være at sige herfra – især herfra – at Enhedslisten blev skubbet ud. Nej, det gjorde de ikke. De tog deres gode tøj og gik, og det er rimeligt og fair i en forhandling, men så skal man ikke sidde og hyle bagefter over, at nogle har skubbet én ud. Det er direkte usandt.

Så var spørgsmålet: Hvad med de nuværende og hvad med de kommende pensionister? Jamen det er jo noget af det, vi diskuterer. Det er meget afgørende, synes jeg, at vi kan sige til de mange mennesker, der nu er på førtidspension, der i de kommende år vil komme på førtidspension, at vi garanterer, at de i en længere årrække ikke bliver stillet ringere.

Hvorfor kan hr. Frank Aaen og hans parti ikke støtte sådan et forslag? Hvorfor kan man ikke det? Er man kommet så langt ud i teorien, at ideologien overgår virkelighedens verden?

Det er dog interessant, men spørgsmålet er jo, hvor gavnligt det er.

Nu skal jeg ikke afgøre, hvad ministeren vil, det svarer ministeren selv på, men når man laver større ting, er det afgørende dog, at man kan sige, hvor meget man vil dække. Og er det hverdagen, den praktiske verden, der afgør det, eller er det ideologien? Det synes jeg hr. Frank Aaen skal svare på, hvis han har mulighed for det, for ellers vil jeg altså sige, at Enhedslisten selv har valgt det gode selskab fra.

Jeg forstod, at de andre var det gode selskab, og at Enhedslisten var noget andet, men Enhedslisten har altså selv valgt det fra. Men nu kan man jo måske kvalificere sig til at være med ved at være konstruktiv. Det ville da være en god kvalifikation i hvert tilfælde.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg spurgte ikke, om der er givet tilsagn om, at dagens førtidspensionister ikke skal være bange for forringelser. Jeg spurgte, om dagens førtidspensionister også kan være sikre på, at de får andel i de forbedringer, der måtte blive i den nye førtidspensionsordning. Det synes jeg er et meget vigtigt spørgsmål. Er de, der er på laveste førtidspension, dømt til det til evig tid, eller kan de forvente en forbedring, når vi i øvrigt – forhåbentlig – gør ordningen bedre.

Og så om det med det gode og det dårlige selskab: Det har jeg ikke et sekund hylet over, for vi valgte selv, at vi ikke ønskede at være med til bistandsreformen. Men jeg er meget skarpt imod, at det betyder, at visse partier skal udelukkes ved andre sociale reformer.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jørn Pedersen, og så går vi tilbage til ordførerrækken med hr. Erik Larsen umiddelbart efter.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Jeg tror, jeg på vegne af alle partierne i studiekredsen kan sige, at det eneste, vi har forsøgt at gøre indtil nu, er at oplyste nogle af de problemer, der er. Vi er ikke engang begyndt at diskutere, hvordan man kan løse dem, men har oplyst dem for at finde ud af, hvor problemfelterne er.

Det synes jeg er en nyttig måde at arbejde på, og derfor vil jeg sige til hr. Frank Aaen, at alle disse særdeles konkrete spørgsmål – som det jo